వెంగళప్ప కిటికీదగ్గిర నిల్చుని చూస్తున్నాడు.

నేను నెమ్మదిగా వెనకాలే వెళ్లి, వాడి బుజం మీద చెయ్యివేశాను.

వెంగళప్ప వెఱ్ఱిమొగం వేసి "ఎందుకురా ఆ అమ్మాయి అల్లా చూస్తుంది?" అని అడిగాడు.

మాడిళ్ల అవతల ఒక మేడ ఉంది. ఆ మేడ కిటికీలో ఒక పదహారేళ్ల అమ్మాయి నుల్చునుంది.

"వెఱ్ఱివెంగళప్పా," అంటూ రామం ఒక్కఉదుటున పుస్తకంపారేసి, లేచాడు; క్రాపింగ్ కళ్లజోడూ సర్దుకొంటూ ఫ్రెంచ్ కట్ వేలితో దులుపుతూ వచ్చి,

"వెఱ్ఱివెధవవు, పుస్తకాలు చదువుకోక, నీకు లవ్ మేకింగ్ ఏమిట్రా?" అంటూ వెంగళప్పనీ వాడితోపాటు నన్నూ తోసేసి, కిటికీ దగ్గిర తను నుల్చున్నాడు. రామానికి కాలేజీలో రసికజనమనోభిరాము డని పేరు. "అబ్బో! రామమా!" అనేవాళ్లు. ఆ అమ్మాయి కిటికీ దగ్గిరనుంచి వెళ్లిపోయింది.

"రామం! లవ్ మేకింగ్ అంటే ఏంచెయ్యాలిరా?" అని అడిగాడు వెంగళప్ప.

అసలు వాడిపేరు వెంగళప్ప కాదు. ఇల్లాంటి ప్రశ్నలకే వాడిని వెంగళప్ప అనేవాళ్లం. ఆ పేరే నిల్చిపోయింది.

కథకుడు—
శ్రీ వ. దుర్గా ప్రసాదరావు.
చిత్రకారుడు—శ్రీ గోఖలే.

"వట్టివెధవవు, నీకు పెద్దపెద్ద సంగతులు ఎందుకురా?" అన్నాడు రామం. నేను నవ్వాను. నేను స్వయంగా వెంగళప్పనేడిపించకపోయినా, రామం ఏడిపిస్తూంటే నవ్వేవాడిని. కాని వాడికి మాయిద్దరిమీదా కోపం లేదు. అందుకనే మా స్నేహం అల్లా కలిసిపోయింది. అల్లాగే వెఱ్ఱిగా అడుగుతూన్నట్టుగా ఏదో అడుగుతూండేవాడు.

"అరే, అది కాదురా! చెప్పరా!" అని అడిగాడు వెంగళప్ప.

రామం ఘరానా చూపు చూసి, మీసం దువ్వుతూ, "ఓరి వెంగళాయ్! రసికత్వం సహజంగా రావాలిరా! ఒకళ్లు చెప్పితేనూ, పుస్తకాలు చదివితేనూ వచ్చేదికాదురా! నువ్వు నాలాగు అవమంటే మళ్లిజన్మ ఎత్తినా అవుతావటరా?" అన్నాడు సగర్వంగా, తిన్నదెబ్బ మర్చిపోయి.

"అవునురా! నువ్వు అదృష్టవంతుడివిరా!వ్చ" అన్నాడు.

అప్పుడు వాడిమోహం చూస్తే నాకు జాలివేసింది; ఎందుకో... వఱ్ఱి తెలివితక్కువ!

2

మేమున్నది ఒకయింటి మేడగదిలో. మేడమీద ఒక్కటే గదీ, చిన్నవసారా ఉండేవి. ఆ గదిలోనే ముగ్గురమూ సంవత్సరం మొదటినుంచీ అరమరలు లేకుండా ఉంటున్నాము. క్రిందిభాగంలో యింటివారు భార్యాభర్తలు వయసుమీరిన వారున్నారు. దొడ్డియింట్లో విడిగా ఒకకాపురం దంపతు లుండేవాళ్ళు. ఇరుగు పొరుగంతా మర్యాదపొరుగు. మేమూ చాలా మర్యాదగా ఉండటంవల్లనే స్టూడెంట్స్‌మయినా ఉండనిచ్చేవాళ్ళు. నుయ్యి దొడ్డి అందరికీ ఉమ్మడే. కాని, మేముదొడ్డికిగాని నూతికి స్నానానికిగాని పోయినపుడు ఏఒత్తిడీ ఉండేదికాదు.

ఆ దొడ్డింట్లో ఆవిడ అతిజాగ్రత్తగా మేము వస్తూంటే తప్పుకొని తిరిగేది. సామాన్యంగా మా కంట బడేదికాదు. పడినా వెంటనే తప్పుకొని తిరిగేది. మేమూబయట ఎక్కడఎంత నోటిఅల్లరీ కంటిఅల్లరీచేసినా, ఆ యింట్లోమాత్రం చాలా జాగ్రత్తగా ప్రవర్తించేవాళ్లం. మా యింటాయన చాలామాట్లు స్టూడెంట్స్‌లో మేం exceptions అని పొగడేవాడు. అందులో రామాన్ని మరీనీ. వెంగళప్ప వెఱ్ఱితనానికి ఆయన నవ్వుకొనేవాడు. దొడ్డింటాయనా అప్పుడప్పుడూ మాతో బాతాఖానీ వేసేవాడు. ఆయనా చాలా మర్యాదస్థుడు. అల్లా అని పెద్దతరహాని పోకుండా మాతోపాటు కలసిమెలసి మాట్లాడుతూ హాయిగా గడచిపోయిన తన స్టూడెంటుడేస్ జ్ఞాపకం తెచ్చుకొంటూ, తీరికా, స్వాతంత్ర్యమూ ఉండని తనప్రస్తుతపు సర్వీస్ డేస్‌ని తిట్టుకొంటూ ఆ కాసేపూ మాతోపాటు కాలం గడిపేవాడు. కాని ఎల్లా అయినా ఆయనతో మాకు పరిచయం తక్కువే.

ఒకనాడు నేనూ వెంగళప్పా నూతిదగ్గిర స్నానం చేస్తూన్నాం. నా వెనకవైపున దొడ్డియిల్లుంది. వెంగళప్ప నాకెదురుగానిల్చుని ఒళ్ళురుద్దుకొంటూ నాతో ఏదోకల్పించి నవ్వుతూ మాట్లాడుతున్నాడు. ఉండి ఉండి వాడిచూపు నన్ను దాటి పోతోంది. నేను గ్రహించి వెనక్కి చూశాను.

ఆవిడఘనస్థ సంసారస్త్రీచూపించే చిరుకోపంతో తలవాల్చుకొని, తలుపోరచేసి లోపలికి వెళ్ళిపోయింది.

గదిలోకి రాగానే వెంగళప్పని గట్టిగా చీవాట్లు పెట్టాను. "ఒరే, వెంగళప్పా! ఇదంతా మర్యాదస్థుల పుట్ట. ఆవిడ నిప్పులాంటి మనిషి! నువ్వే మన్నా వెఱ్ఱి వెంగళాయ్ వేషాలు వేశావంటే అందరమూ తన్నులు తిని తలెత్తుకోలేకుండా ఇక్కడనుంచి పోవాల్సొస్తుంది. అంతటా అల్లరిపడిపోతాం జాగ్రత్త!"

"అబ్బే! ఏంలేదురా! నేనేమీ చెయ్యలేదురా!"

"ఏడిశావ్, నోరుముయ్యి. అందులో చేతకాని వేషాలావేసేది? రామంచూడు, ఎప్పుడైనా అల్లాంటిచోట కన్నెత్తుతాడేమో! వాడికిలోకం సంగతి తెలుసు. నువ్వు వట్టివెధవ్వు." (అవటానికి అందరిదీ ఒకటేయీడు, ఒకటే క్లాసు.)

"ఒరే! రామంతో చెప్పకురా. ఏడిపిస్తాడు."

"ఏడిశావ్ లెద్దూ" అని విసుగుతో ఆప్రసంగం మానివేశాను. ఆతర్వాత వాడూ ఎప్పుడూ వెకిలిగా ప్రవర్తించలేదు. నేనూ ఆ సంగతే మర్చిపోయాను.

3

ఇంటిదగ్గిరనుంచి డబ్బు రాలేదు. రోజూ పోస్టుమేన్‌ని తిట్టుకొంటూన్నాను. అతి చిరాకుగా ఉండి పాఠాలే వింటంలేదు. మాస్టరు Psychology of Modesty మీద లెక్చరు కొడుతున్నాడు. అదికూడా విసుగ్గా అనిపిస్తూంది.

"ఆఫ్రికాలో కొందరు నగ్నజాతులకున్న శీలం, ఏ అంతఃపురాంగనలకూ ఉండదు."

కాస్త ఉత్సాహంగా వింటున్నాను. మళ్లీ ఏదో చెత్త మాట్లాడుతున్నాడు. విసుగెత్తి,

(16 వ పేజీ చూడుడు)

పిచ్చివాడి పరిపాలన

[ఒక అభూతకల్పన]

శ్రీ కొడవటిగంటి కుటుంబరావు

రాజుకడుపున పుట్టిన పాపాన పిచ్చివాడు రాజయినాడు.

పిచ్చి దాగదు. కాబోయేరాజు పిచ్చివాడని రాచపెద్దలు ముందుగానే కనిపెట్టి, రకరకాల చికిత్సలు ప్రయత్నించారు.

తర్కంలో ఓడిపోనివాడిమీద చికిత్సలు పనిచెయ్యవు. పిచ్చివాణ్ణి గొప్పవాళ్లుతర్కంలో ఓడించలేరు. పిచ్చివాడి పిచ్చి దినదినప్రవర్ధమాన మయింది.

పిచ్చివాడు తనతో తర్కించినవారికల్లా లోకానికే పిచ్చి అని నిరూపించసాగాడు. పిచ్చివాణ్ణి రాజు కాకుండా చెయ్యటం ఎట్లాగో పెద్దలకు బోధపడలేదు.

ఏమంటే పిచ్చివాడు ఏకైకపుత్రుడు.

పిచ్చివాడు రాజు కానేఖనాడు; కాని, రాజల్లే ప్రవర్తించనని మొరాయించాడు.

కిరీటం పెట్టుకుంటే తనకు నవ్వొస్తుందన్నాడు పిచ్చివాడు; సింహాసంమీదకూర్చుంటే, తనకేసి అంతా చూస్తారన్నాడు; తనకేసి అంతా చూస్తే తనూ అందరంటివాడే ననేది బయట పడిపోతుం దన్నాడు; అందరికిమల్లే ఉంటే తననిగురించి ఎవ్వరికీ ఏమీ తెలియదన్నాడు.

తనవాదనను ఆమోదించనిపెద్దలకు పొలం దున్నుకునేవాణ్ణి చూపించి, వాణ్ణిగురించి వాళ్లకేమీ తెలియ దని రుజువుచేశాడు పిచ్చివాడు.

పెద్దలు కంగారుపడి పోయినారు. వాళ్లకేం చెయ్యటానికీ పాలు పోలేదు.

పిచ్చివాడు రాజ్యభారం పట్టించుకోకుండా తిరుగుతున్నా డని పెద్దలు కోపగించారు.

"రాజ్యం ఏలటం ఎట్లా?" అని అడిగాడు పిచ్చివాడు.

"మేము చెబుతా!" మన్నారు పెద్దలు.

"నాకు చెప్పవద్దు. రాజ్యం మీరే ఏలండి. నేను నా రాజ్యమంతా చూసుకుంటా," నన్నాడు పిచ్చివాడు.

పిచ్చివాడు ధనికుల ఇళ్లూ, గొప్పవాళ్ల ఇళ్లూ ఎరుగును; అందుకని బీదల ఇళ్లూ, తక్కువవాళ్ల ఇళ్లూ చూడబోయినాడు.

బీదలూ తక్కువవాళ్లూ తమలో తాము మాట్లాడుకున్నట్టు పిచ్చివాడితో మాట్లాడలేదు. తాము కూర్చునేచోట పిచ్చివాణ్ణి కూర్చోనీలేదు. తాము తినే అన్నం పిచ్చివాణ్ణి తిననివ్వలేదు. పిచ్చివాణ్ణి తమలోకి రానీలేదు.

"మీ కీ ఇళ్లూ ఇవీ సుఖంగా ఉంటున్నయ్యా?" అని అడిగాడు పిచ్చివాడు.

"మా కింతకంటె ఎక్కువెట్లా గొస్తుంది మా రాజా?" అన్నారు వాళ్లు.

"ఎందుకు రాదు?" అన్నాడు పిచ్చివాడు.

"మాకు డబ్బులేదుగా!" అన్నారు వాళ్లు.

పిచ్చివాడు ఇంటికొచ్చి, విచారంగా కూర్చున్నాడు. మంత్రి వచ్చి, విచారకారణం అడిగాడు.

"నన్ను వాళ్లు వెలివేశారు!" అన్నాడు పిచ్చివాడు.

"మన దగ్గిర ఎంతడబ్బుంది?" అన్నాడు పిచ్చివాడు.

"మన కంతడబ్బు దేనికి?" అన్నాడు పిచ్చివాడు.

మంత్రి చెప్పాడు.

"అవన్నీ మనం ఊరికే చేయించుకుందాం, వాళ్లచేత. ముందు వాళ్లకి మన డబ్బివ్వండి!" అన్నాడు పిచ్చివాడు.

డబ్బు ముందిచ్చి పనిచేయించుకున్నా, పని చేయించుకున్నాక డబ్బిచ్చినా ఒకటేనని రుజువు చేశాడు పిచ్చివాడు.

"ఇంకా డబ్బుకావలసినవా ళ్లెవరన్నా ఉన్నారా?" అని అడిగాడు పిచ్చివాడు.

ఉన్నారని తెలిసింది.

"ఇంకా మనదగ్గిర డబ్బుందా?" అన్నాడు పిచ్చివాడు.

ఉందని తెలిసింది.

పిచ్చివాడి మొహం చాటంత అయింది; "అదంతా వాళ్ల కిచ్చెయ్యండి!" అన్నాడు పిచ్చివాడు.

"మన ఖజానాలో డబ్బు లేకపోతే ఎట్లా, మహాప్రభూ?" అన్నాడు మంత్రి.

"మనకు డబ్బు దేనికి? మనం చెయ్యమంటే, ఎవ రేపని చెయ్యరూ? మనం యుద్ధం చెయ్యమంటే పోయి యుద్ధంలో ఛస్తున్నారే!" అన్నాడు పిచ్చివాడు.

"వాళ్లమాట వినేవాళ్లు లేరు! వాళ్లకి డబ్బు కావాలి!" అన్నాడు పిచ్చివాడు.

"మన దగ్గిర డబ్బులేకపోతే వాళ్లు మన మాట వింటారా?" అన్నాడు మంత్రి.

పిచ్చివాడు కాస్సేపు ఆలోచించి "డబ్బున్నవాళ్లు మనమాట వినరా?" అన్నాడు.

విన రన్నాడు మంత్రి.

"అయితే ఎవరిదగ్గిరా డబ్బు లేకుండా చెయ్యండి" అన్నాడు పిచ్చివాడు.

"తమ కీ రాజకీయసమస్య లర్థంకా వని నా మనవి!" అన్నాడు మంత్రి.

"నేను చెప్పే దంతా రాజకీయ మేనా?" అన్నాడు పిచ్చివాడు; "అయితే మీ యిష్టం వచ్చి,నట్టు చెయ్యండి!"

* * *

దేశంలో ఇటువంటి పిచ్చివాళ్లు ఇంకా లేకపోలేదు. వాళ్లంతా పిచ్చివాణ్ణి అనుసరించసాగారు.

"మీకు రాజకీయాలు తెలుసా?" అన్నాడు పిచ్చివాడు అనుచరులతో.

తెలు సన్నారు.

"ఎవరి దగ్గిరా డబ్బులేకుండా చేస్తే ఏమిటి ఇబ్బంది?" అన్నాడు పిచ్చివాడు.

"భాగ్యవంతులు కోప్పడతారు!" అన్నారు వాళ్లు.

"వాళ్ల కోపం తెప్పించకుండా ఉండట మేనా రాజకీయమంటే?" అన్నాడు పిచ్చివాడు.

అవు నన్నారు అనుచరులు.

"నా మంత్రికి నాకంటె అధికంగా తెలిసిన రాజకీయం ఇదేనా?" అన్నాడు పిచ్చివాడు, కళ్లెర్రజేసి. పిచ్చివాడికి కోపంజాస్తి.

అవు నన్నారు అనుచరులు .

"బీదవాళ్లకి కోపంరాదా" అన్నాడు పిచ్చివాడు.

"తెప్పించేవా డుంటే వస్తుంది!" అన్నారు అనుచరులు.

"అయితే మనం వాళ్లకి కోపం తెప్పిద్దాం!" అన్నాడు పిచ్చివాడు ఆవేశంతో.

బీదవాళ్లు కోపం తెచ్చుకోవటానికి భయపడ్డారు.

"మమ్మల్ని ప్రభుత్వం చంపుతుంది!" అన్నారు వాళ్లు.

కొంచెం ఆలోచించి, "మీరే ప్రభుత్వాన్ని ముందు చంపండి!" అన్నాడు పిచ్చివాడు.

జనం గుంపులుగుంపులుగా వచ్చి, ధనికుల ఇళ్లలో ఉన్నడబ్బు తోడుకు పోసాగారు.

"వాళ్ల నేమీ చెయ్యకండి, వాళ్లకు కావలిసిన డబ్బు నేనే తీసుకుపొమ్మన్నాను. మనచేతిమీదిగా మనం ఇవ్వటం రాజకీయం కాదు కనక, వాళ్లే రాజకీయంగా డబ్బుతీసుకుంటున్నారు!" అన్నాడు పిచ్చివాడు మంత్రితో.

పిచ్చివాడికి తెలియకుండా ఒకరహస్య సమావేశం జరిగింది. సూర్యాస్తమయం అయేలోపుగా

(17 వ పేజీ చూడుడు)

పిచ్చివాడి పరిపాలన

(9-వ పేజీ తరువాయి)

ప్రభుత్వానికీ ప్రజలకూ సంధిజరిగింది. ప్రభుత్వం ప్రజలకు కొత్తహక్కు లిచ్చింది. ప్రజలు వాటితో తృప్తిపడి, కోపం చాలించుకున్నారు.

"తమ కేమీ తెలియ దని అంతా నవ్వు కుంటున్నారు," అన్నాడు మంత్రి.

"నాకు తెలియదని మీకూ తెలుసు. కాని మీరు నవ్వటంలేదు. వాళ్లు మీఅంత తెలియని వాళ్లు కనక, నవ్వుతున్నారు లెండి;" అన్నాడు పిచ్చివాడు.

"మిమ్మల్నివాళ్లు పనిముట్టుగా ఉపయోగించుకున్నారు!" అన్నాడు మంత్రి.

"నా అంతట నేనే వాళ్లకిఉపయోగపడ్డాను. అది వాళ్ల ఆలోచన కాదు. ఎవరికీ పనికి రాకుండా ఉండటం నా కిష్టంలేదు."

* * *

పిచ్చివాడో రోజున ఒకమైదానంమీద ఒకపిచ్చిదాన్ని చూశాడు, పిచ్చిదానితోచాలా సేపు మాట్లాడాడు. పిచ్చివాళ్లకి పిచ్చివాళ్లు అర్థమౌతారు.

ఆ తరవాత నెలరోజులకి పిచ్చివాడికి మళ్లీ ఆ పిచ్చిది కనిపించింది.

"నిన్ను కిందటిసారి చూసినప్పటినించీ నాకు నీ ఆలోచనే తప్ప ఇంకోటి లేదు. నాబుద్ధికి నువు దేవతవల్లే కనిపిస్తావు. నువు నిజంగా దేవతవు కావుకద?" అన్నాడు పిచ్చివాడు.

"కాదే! నేను మామూలు మనిషి నే!"అన్నది పిచ్చిది. పిచ్చివాళ్లు తమకు తాము మామూలు మనుషులల్లేనే ఉంటారు.

"అయితే నిన్నుగురించి నేను దేవత అనుకోవటం నాకిష్టంలేదు!" అన్నాడు పిచ్చివాడు.

"ఆమాటకొస్తే అది నాకూ ఇష్టంలేదు!" అన్నది పిచ్చిది.

"నిన్ను నేను పెళ్లిచేసుకుంటే, అప్పుడు నా కళ్లకి నువు మామూలు మనిషల్లే ఉంటావేమో!" అన్నాడు పిచ్చివాడు.

"నా కభ్యంతరం లేదు!" అన్నది పిచ్చిది, ఆనందంతో ఏడుస్తూ.

* * *

"ఈపెళ్లి జరగటానికి రాజకీయంగావీల్లేదు!" అన్నారు పెద్దలు.

"నే నీపెళ్లి చేసుకోకతప్పదు. ఆ మనిషి రాత్రింబగళ్లు దేవతగాభావించి పూజించటం నాకిష్టంలేదు!" అన్నాడు పిచ్చివాడు.

వల్లగా దన్నారు పెద్దలు.

"నే నామెను పెళ్లాడితే ఏమవుతుంది?" అన్నాడు పిచ్చివాడు.

పిచ్చివాడు పిచ్చిదాన్ని పెళ్లాడితే ఒక్క ఈగరెక్క ఊడుతుందనైనా రుజువుచెయ్యలేక పోయినారు పెద్దలు.

"ఏమవుతుందో మీకూ తెలియదు కనక, నే నీపెళ్లి చేసుకు చూస్తాను. ఏమన్నా జరగగానే నాతో చెప్పండి!" అన్నాడు పిచ్చివాడు.

"ఈపెళ్లి చేసుకుంటే మిమ్మల్ని రాజుగా ప్రజలు ఒప్పుకోరు!" అన్నాడు మంత్రి నిష్కర్షగా.

"మీరు ప్రజలనీ విషయం ఎప్పు డడిగారు? మీకెట్లా తెలుసు?" అని తర్కించాడు పిచ్చివాడు.

"ప్రజ లందరినీ నే నడగలేదు. ఇది పెద్దల అభిప్రాయం. అంతవరకు నాది జవాబుదారీ!" అన్నాడు మంత్రి.

ఆమాట నిజమే నన్నారు పెద్దలు.

"అయితే ఇంకో రాజును పెట్టుకోండి!" అన్నాడు పిచ్చివాడు.

పెద్దలు ఒకరి మొహం లొకరు చూసుకున్నారు.

పెద్దలు పిచ్చిదానికి నయానా భయానా చెప్పిచూశారు—పిచ్చివాణ్ణి వదిలిపెట్టమని.

పిచ్చిది ఒప్పుకోలేదు. తనకు పిచ్చివాడు కావాలన్నది. అతన్ని వదిలిపెట్టటం తన కిష్టం లేదన్నది.

"నువు చాలా స్వార్థపరురాలివి!" అన్నారు పెద్దలు.

పిచ్చిది ఉత్సాహంతో తల ఆడించి, అవు నన్నది.

* * *

పిచ్చివాడి పెళ్లివిషయం ప్రజలు నడుము కట్టుకు నేట్టు కనిపించింది. ప్రజలు పిచ్చివాడి మీద సానుభూతి కనబరుస్తున్నారు.

పెద్ద లంతా తలలు కలిపారు. పిచ్చివాణ్ణీ పిచ్చిదాన్నీ మాయంచేస్తేనేగాని దేశంలో శాంతి ఉండదు.

బలంగలవాణ్ణి నలుగురు బలహీనులు ఏకమై కుదమట్టిస్తే మానవు లేడుస్తారు. ఇద్దరు పిచ్చివాళ్లను నలుగురు గొప్పవాళ్లేకమై కుదమట్టిస్తే, దేవతలుకూడా ఏడు పాపుకోలేరు.

మాలవ్యాజీకి పునఃయువ్వనము మహాత్ముని మహాత్కార్యము

ఇయ్యది వైద్యప్రపంచములో నొక సంతోష పూర్వకమగు సంచలనముకల్గ జేసిఒకానొక గవర్నరుగారిచేకూడ ప్రశంసింపబడెను.

(ఒక నిజమైన వృత్తాంతము)

పండిత మాలవ్యాగారిపై ప్రయోగింపబడి, ఆయుర్వేదౌషధముల యాధిక్యతను ప్రపంచము నకు చాటిన కాయకల్ప చికిత్సావిధాన వివరములను ఇదివరలో పాఠకులు శ్రద్ధగా చదివియే యుందురు. అదేవిధముగ వైద్యులచేతను, డాక్టరులచేతను, ప్రభుత్వోద్యోగులే కాక ఒక గవర్నరుగారి చేతను గూడ పొగడ్తలగన్న మరియొక ఔషధమును పాఠకులకు క్రింద పరిచయపరచుచున్నాము. ఈ వ్యాసమును చాల శ్రద్ధగా చదువగలరని పాఠకులకు సలహా.

సుమారు ఇరువదిరైదు సంవత్సరములక్రింద కవి వినోద, వైద్యభూషణ పండిత ఠాకూరు దత్త శర్మగారు తమ వైద్యవిషయిక పత్రిక యగు "దేశ్ ఉపకారక్" లో సంపూర్ణముగా విశ్వసనీయమైన మూడు బలవర్ధకౌషధముల నిర్మాణ విధానమును తెల్పినవారికి తామొక వెయ్యి రూపాయిల బహుమానమును, ఒక సర్టిఫికేటును కూడ నొసంగెదమని ప్రకటించిరి. ఆ బహుమాన మింతవరకు నెవ్వరిచేతను గెలువబడ లేదు. ఈ ప్రకటన అయిన తరువాత శర్మగారు తామే ఔషధముల సూత్రమును, విధానమును ప్రచురింప ప్రారంభించిరి.అందు మొట్టమొదటిది మహాత్మా రత్నగిరిజీ మహారాజాగారికి తాను గావించిన స్వార్థరహితసేవకు బదులు సంపాదించినది అదే ఔషధము. మహాశక్తిదాత యను పేర ప్రజోపయోగార్థంక్రింద ప్రకటింపబడినది.

కల్లాటి కొండలయందు నివసించు మహాయోగి రత్నగిరిమహాత్ము డొకనాడు ఈ 'మహాశక్తిదాత' నొక ముసలిగొల్లవాని కిచ్చిరి. అతడు తెలియక మందంతయు ఒకేసారి సేవించెను. దాని ఫలితము కడువిచిత్రముగ నుండెను. ఈ ముదుసలి మూడు పెండ్లిండ్లాడి ఆరోగ్యవంతులగు సంతానమును పొందెనని తెల్పిన జాలదా? ధవాల్‌పూర్ నవాబుగారి మామగారైన ఖరీఫా హయాత్ మహమ్మద్‌ఖాన్ గారీ విషయమును కన్నులార గాంచిరి. ఈ యుదంతమును వారు వైద్యభూషణ పండిత ఠాకూరుదత్త శర్మగారి కెరిగింపగా వారు దాని సూత్రమును మహాత్ముని వద్దనుండి గ్రహించి దానియొక్క గుణగణములను కొనియాడుచు 'దేశ ఉపకారిక్' నందు ప్రకటించిరి. ఇయ్యదియే అనంతరము అనేకవేల దుర్బలులకు మాత్ర జీవితమును ప్రసాదించినది. ఈ ఔషధము నొకమండలము సేవించిన శరీర స్థితియంతయు పునఃశుద్ధ పరుపబడును. ఒక వారము పుచ్చుకొనగనే వాడిపోయిన రక్తనాళములందు స్వచ్ఛమైన ఉడుకురక్తము ప్రవహింప ప్రారంభించును. 21 రోజులలో ముఖమునకు వర్చస్సు కల్గును. నలుబది రోజులలో సర్వసాధారణముగా స్వప్నస్ఖలనము, విస్మృతుల,

మూల, దగ్గు, ఉబ్బసము, బ్రాంకైటిస్, ఒళ్లు నొప్పులు, కాళ్లనొప్పులు, లివరు, ప్లీహముల యందలి దోషములు, మరెన్నో వ్యాధులు శీర మందలి పత్రములవలె దేహమునుండి రాలిపోవును. అతిమూత్ర విషయమున నీ యౌషధము చాల ఎక్కువగా పనిచేసినది. ఈ వ్యాధి నిర్మూలనమునకై వేలకువేలు ఖర్చుపెట్టి నిరాశచెందిన వారీ 'మహాశక్తిదాత' వల్ల నయమొందిరి. స్త్రీలకు ప్రత్యేకముగా సంభవించు ఋతువ్యాధులు సంతానరాహిత్యము మున్నగువానియందుకూడ నీ యౌషధము ఘనముగా పనిచేసినది. మిగతా బలవర్ధకౌషధములవలె నియ్యది మలబద్ధకము కల్గించదు. అందుకుమారుగా కడుపునకు పాచన శక్తి నిచ్చి పాలు, నెయ్యి, వెన్న మున్నగు

పదార్థములను కూడ జీర్ణము చేసుకొన గల శక్తి నిచ్చును.ఆకలి విచిత్రముగా హెచ్చును. దానిని చాల వృద్ధ స్త్రీ, పురుష విచక్షణ లేకుండా సర్వకాల సర్వావస్థలందును సేవింపవచ్చును. అయాచితంగా మాకు దేశాంతరాలనుంచి కూడా ప్రశంసా పత్రికలు లభించినవి.

ఆర్. శివానందంగారు ఆఫ్రికానుండి యిట్లు వ్రాయుచున్నారు:— "నేను స్వయముగా 'మహాశక్తిదాత'ను ఉపయోగించి దాని గొప్ప ఫలితముల ననుభవించుటచే ప్రపంచమందలి ఏ యౌషధము కూడ దానితో సరితూగజాలదని ధైర్యముగా చెప్పగలను." బి. శ్రీ రాంగారు ఫిజీద్వీపములలోని టాబువానుండి యిట్లువ్రాసిరి: "మహాశక్తిదాత నిజముగా చాల ఫలవంతముగ నున్నది. మరి నాల్గు సీసాల మదయుచేసి పంపగలరు" కాశ్మీరు సంస్థాన పూర్వ గవర్నరుగారైన ఖాన్‌బహద్దర్ ఛౌదరీ ఖుషీ మహమ్మద్‌గారిట్లు వ్రాయుచున్నారు: నేను రోమ్మునపడిశము చేతను, చలికాలమందు మానసిక దౌర్బల్యము చేతను బాధపడుచుండెడివాడను. మీ మహాశక్తి దాత చాల ప్రయోజనకారిగా కన్పడినది. అయ్యది సేవించినప్పటినుండి ఆబాధ లేవియు లేకపోగా ఎంత పాలు, వెన్న పుచ్చుకొన్నను చక్కగా జీర్ణమగుచున్నది. కనక దయచేసి కాశ్మీరు సంస్థాన పరిహద్దులలో నొక చోట మంత్రిగానున్న నా కుమారునిపేర నొక సీసా పంపగలరు" పోలీసు సబ్ ఇన్‌స్పెక్టరుగారైన భ. తీ.ప్రసాద్‌గారు షైక్‌దేహీనుండి వ్రాయుచున్నారు: "మే మహాశక్తిదాత మీరు ప్రకటించుచున్న గుణములన్నియు కల్గియుండుటను కనగొంటిని. ఆరోగ్యవంతమగు రక్తమును కల్గించి ఒకవారములోపనే ముఖమునకు వర్చస్సు నిచ్చు మాట నిజము. దయచేసి మరి రెండు సీసాలను పంపుడు" మధురయందలి ప్రాముఖ్య వైద్యులగు శ్రీ బి. హరిదాసుగారీ క్రింది ప్రకటన గావించిరి: "ఒక రోగి ఒకవారము సేవించగనే నాల్గుపౌండ్ల బరువు హెచ్చెను. మరియొకడు చక్కనిఛాయను పొందెను" వైద్యరాజ పండిత బాలకృష్ణశర్మగారు (భోపాలు) వ్రాయుచు తాము దీనిని 110 మంది రోగులపై ప్రయోగించితిమనియు, అయ్యది అనుకొన్నదానికంటె నమోఘమగు ఫలితముల నొసంగెననియు తెల్పుచున్నారు: కవి వినోద వైద్యభూషణ పండిత ఠాకూరుదత్తశర్మగారు (లాహోరు) ఈ యౌషధము రెండునెలలపాటు వరుసగా తీసుకొన్న రెడల చిరస్థాయి యగు బలమును, గొప్ప ఆరోగ్యమును కల్గుననియు అభిప్రాయపడుచున్నారు. "నేను కొందరి రోగులపై దీనిని ప్రయోగించి యిది యెల్లపుడు ప్రయోజనకారిగా నుండి నటుల కనుగొంటిని" గోరఖ్‌పూరు చెందిన డా॥ రామేశ్వరదయాల్ వైద్యగారు వ్రాయుచు "ఈ యౌషధ మెన్నడును వృధాకాదు. నేను దానితో 880 రోగులను బాగుపరచితిని" అనిరి.

వైసాల్ భూఖామందులగు లాలా రాంచంద్ర సాహోయిగారు ఇట్లు వ్రాయుచున్నారు: "ఆరోగ్యమును సంపూర్ణముగ గోల్పోయి, పంచశత పుటి ఫాలాడిభస్మము మొదలైన అనేక ఔషధములను గత 12 సంవత్సరములుగా సేవించి ఏమియు ఫలితముగాంచని నా స్నేహితుడొకడు 'మహాశక్తిదాత' నుపయోగించి గొప్ప ఫలితమును పొందెను. మోసం సర్వసామాన్యమైన ఈ రోజులలో మీ ఔషధం నిజంగా జీవితామృతముగ కనుగొనట ముదావహము" మెస్సర్స్ పేరీ అండ్ కంపెనీ లిమిటెడ్ (తూత్తుకుడియం, దక్షిణ నలగార్) కు చెందిన శ్రీ టి. బి. దామోదర్ మీనన్ గారిట్లు వ్రాయుచున్నారు: "ఉబ్బసము మున్నగు అనేక వ్యాధులకు గురియైన నాసోదరి పది రోజులలోనే చాల ఫలితము పొందినది. మరియొక సీసా దయచేసి పంపగలరు" "కరాంచియా" నొక, అలెగ్జాండ్రా డాక్, బొంబాయినుండి శ్రీ బాలకికా టాండెల్ గారిట్లు వ్రాయుచున్నారు: "మీరు 'మహాశక్తిదాతకు' కలవని తెల్పు సల్లక్షణములన్నియు నిజము. నా అనుభవాన్ని బట్టి ప్రపంచంలో వేరే యేమందుకూడా దీనితో నిల్వజాలదని తెల్పగలను. దయచేసి మరి మూడు సీసాలు పంపగలరు." శ్రీ పి. పి. చిన్నప్పగారు, ఉత్తర మలబార్, ఇట్లు వ్రాయుచున్నారు. "నా కొలాకటి కీళ్లవాతమువల్ల మోకాలి చెడిపోయి, నల్లబారి పోయినది. 'మహాశక్తిదాత' నుపయోగించుటవల్ల అది యథాస్థితి బడసినది. నేను 4½ పౌనులు తూక మధికమైనాను. నా శరీరమందు ఆరోగ్యవంతమైన క్రొత్త రక్త మెంతయో కల్గినది.

ఈ మాదిరి వుత్తరములు మా కార్యాలయమున లెక్కలేనన్ని కలవు. ఇంకను దినదినము క్రొత్తవి వచ్చి చేరుచున్నవి. ఈ ఔషధములను తామే తయారుచేసుకొని 40 రోజులు సేవించి దాని అద్భుతమైన ఫలితములను బడయగలరని పాఠకులకు మేము గట్టిగా సలహానొసంగుచున్నాము. అది తయారు చేయువిధము:— 20 తు॥ స్వచ్ఛమైన ఉక్కుపొడి, 1 తు॥ స్వచ్ఛమైన తెల్లవాభి, 1½ మాషంఎత్తు భీమసేని కర్పూరము కల్పి నూరి ఘృతకుమారి రసంలో కల్పి 8 శేర్ల పిడకలతో పుటము వెయ్యవలెను. దానిని ఒక తులం హరతాళ వర్కి, 1½ మాషం భీమసేని కర్పూరముతో కల్పి మరల పై వలెనే పుటము వేయవలెను. మూడవ సారి, ఒక తులం గంధకామ్లసారం, 1½ మాషం భీమసేని కర్పూరము కల్పి మళ్లీ పుటంవేసి, ఆఖరుసారి 1 తు॥ శుద్ధమైన సంస్కారిత పాదరసము, 1½ మాషం భీమసేని కర్పూరం కలిపి నూరి పుటము వేయవలెను. మరల పై నాల్గు విధముల తిరిగి నాల్గేసి సార్లు పుటము వేయవలెను. అనగా ఔషధము 16 పుటములు పొందు నన్నమాట. దీని నొక కుండలో పెట్టి భూమిలో లోతుగా పాతిపెట్టి నాల్గు మాసము లుంచిన వెనుక తీయవలెను. మందు ఉపయోగమునకు సిద్ధముగా నున్నదన్నమాట. ఉదయం, సాయంత్రం, నాల్గు ధాలములు (½ రతి) ఔషధం వెన్నతో గాని, మీగడతో గాని కల్పి పుచ్చుకొని, తరువాత పాలు త్రాగవలయును.

ఇతర వివరములు తెలియగోరువారు రు 0-1-8 పోస్టుబిళ్లలు పంపుడు. ఈ ఔషధమును మీరు స్వయముగా తయారుచేసికొనజాలనిచో దిగువ అడ్రసుకు వ్రాసి తెప్పించుకొనవచ్చును. ఖరీదు (ఇండియాలో) 80 మోతాదులు (40 రోజులకు) పోస్టేజిసహా రు. 5-12-0. విదేశములనుండి తెప్పించుకొనువారు ఖరీదు పోస్టేజీలకు మొత్తము 10 షిల్లింగులు ముందుగా పంపవలెను. ఉత్తర ప్రత్యుత్తరములు ఇంగ్లీషులో జరుపవలెను.

Manager,

Shyam Chakra Karyalaya (Regd.

No. 416 B Cawnpore (U.P.)